

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania R. G.
od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
o prawo do renty rolniczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 23 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. r.pr. R.C. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnego w [...] 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy w postępowaniu kasacyjnym przy czym kwotę tą należy podwyższyć o stawkę podatku VAT.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 7 maja 2014 r. oddalił apelację skarżącego wnioskodawcy R. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z 23 stycznia 2014 r., którym oddalono jego odwołanie od decyzji pozwanego z 23 lipca 2013 r., odmawiającej mu prawa do dalszej renty rolniczej. Wnioskodawca miał przyznaną rentę rolniczą od 1 stycznia 2001 r. do 31 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z 28 lutego 2013 r. oddalił jego odwołanie od decyzji pozwanego odmawiającej mu renty na dalszy okres. Po kolejnym wniosku

lekarz rzeczoznawca i komisja lekarska nie stwierdzili całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W postępowaniu sądowym biegli również nie stwierdzili całkowitej niezdolności do pracy. Sąd zebrany materiał uznał za wystarczający i miarodajny do stwierdzenia braku całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący odwołał się do podstaw kasacyjnych. Opisał przebieg postępowania. W szczególności wskazał na potrzebę ujednolicenia orzecznictwa w sytuacjach takich jak w sprawie skarżącego. Stanowić to ma wystarczający powód uzasadniający przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Występuje również zagadnienie prawne – czy w przypadku oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o rentę na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, która uprawniona była już do renty przez dłuższy okres, na przykład dziesięcioletni, sąd opierając się na badaniach biegłych powinien jednoznacznie ocenić w jakim zakresie stan zdrowia zmienił się (uległ polepszeniu), uzasadniając tym samym odmowę przyznania prawa do świadczenia?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący po wezwaniu uzupełnił skargę kasacyjną o brakujący wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania. Kolejnego (drugiego) wezwania procedura nie przewiduje (art. 398⁶ § 1 k.p.c.). Wniosek ma mankamenty metodyczne i merytoryczne, które nie pozwalają stwierdzić podstawy przedsądu. Przede wszystkim nie określa wyraźnie podstawy przedsądu. Nie można stwierdzić podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż we wniosku nawet hasłowo nie twierdzi się, że „skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”. Nie spełnia się też podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Wprawdzie wskazuje się na „ujednolicenie orzecznictwa”, jednak nie dowodzi się (przykładów) rozbieżnego orzecznictwa. Natomiast w podstawie przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. znaczenie ma nie samo zagadnienie prawne lecz „istotne zagadnienie prawne”. Zagadnienie sformułowane we wniosku nie ma rangi istotnego zagadnienia prawnego. Sprowadza się do zwykłej wykładni i stosowania prawa. Nie wskazuje

też przepisu w którym kotwiczyłby się istotny problem prawny. Skarżący niewłaściwie we wniosku odwołuje się od podstaw kasacyjnych. Na etapie przedsądu nie ocenia się podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), które stanowią odrębny od podstaw przedsądu element skargi. Nie zastępują więc podstawy przedsądu ani jej uzasadnienia.

Z tych motywów, z braku zasadnej podstawy przedsądu, orzeczono jak w sentencji stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 11 ust. 2 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.